

Torentrottersreis Adriatische Riviera 2021.

Liever eerst naar de foto's kijken? Dat kan door [hier](#) te klikken.

Is het bij jullie ook al voorgevallen dat, wanneer je 's nachts (het was 3u30) moet opstaan, het rechterbeen het linkerbeen niet wil volgen dat al uit bed was gestapt. Het vergde inderdaad enige moeite om op te staan wetende dat een autocarreis (zeg nooit bus tegen een autocar) volgde met als gevolg dikke voeten en stramme spieren, het sleuren met zware valiezen, het moeten dragen van een mondmasker op de autocar (en overal) en daarenboven de vooruitzichten van niet al te beste weersvooruitzichten voor Italië. Niet dat het tegen mijn zin was om op reis te vertrekken, maar bovenvermelde overwegingen zetten toch enigszins een rem op het enthousiasme. Gelukkig waren de meeste bezwaren overbodig en konden wij vrij onbeperkt genieten van deze reis. Enkel het verplicht tonen op bepaalde plaatsen (musea, enz.) van de Covidcertificaten nam soms wat te veel tijd in beslag.

De rit begon al dramatisch. We hadden nog maar enkele honderden meters gereden, toen we al evenveel meters terug achteruit moesten wegens ergens niet door kunnen. Gelukkig gebeurde dit niet het hele traject.

Tijdens de rit naar Luxemburg maakten we kennis met Sergio, die onze tot heden vaste gids Geert, die wegens familiale redenen niet meer beschikbaar was, verving. De tegenstelling tussen beide heren is indrukwekkend. Waar Geert meestal nogal stil overkwam bezit Sergio het temperament van een Belgische Italiaan. Zijn "Pavarotti"-uiterlijk is, weliswaar niet nagemeten, het dubbele van onze vorige gids.

In Luxemburg kwam Michel, al eeuwenlang onze vaste huischauffeur, het stuur overnemen. Na een vijftal jaren onderbreking werd deze zeer bekwame, goedlachse man door de meeste medereizigers dan ook hartelijk begroet.

Tijdens de rit informeerde Sergio ons uitgebreid over de landen waardoor we reden. De geschiedenis, de godsdiensten, politieke- en economische aspecten, de landbouw- en industriële ontwikkelingen kwamen aan bod, zodat we iets konden opsteken van de streken waar we langs reden. In Ostheim nuttigden we ons eerste middagmaal.

Ons etappehotel (heen- en terugreis) bevond zich in Lomazzo (Italië). Na een lange reis zochten de meeste reizigers na het avondeten hun bed op.

Na het ontbijtbuffet trokken we richting Bologna, waar we de historische stad, met kilometers lange gaanderijen, bezochten.

Sergio had na het vertrek een beeld geschetst van het verleden en heden van Italië. De economische toestand (rijke noorden, armere zuiden) en de voornaamste uitvoerproducten nl. kaas, wijn en koffie. Ook werd veel aandacht besteed aan allerlei kunstvormen als schilderkunst, architectuur, muziek, literatuur, film en filmmuziek, die vooral in het verleden Italië veel roem hebben bezorgd.

De streek Emilia-Romagna (ik wist niet dat mijn naam zo ver gekend was) leeft vooral van landbouw, veeteelt en wijn. Eén pruimelaar stond eenzaam een boomgaard te vertegenwoordigen. Ze hebben een eigen keuken met meestal verse producten.

De eerste dagen in Cesenatico, onze vaste verblijfplaats, waren op weerkundig gebied prima.

Op woensdagochtend, en de volgende dagen, konden we buiten ontbijten met de voeten in het zand en zicht op zee. Ook alle kamers hadden dat uitzicht. Ik heb al slechter meegemaakt.

De laatste dagen waren weerkundig iets minder maar toch nog zeer aangenaam.

Het bezoek aan de dwergstaat San Marino is als een bezoek brengen aan Scherpenheuvel. Alleen is de omgeving mooier, steiler en vermoeiender om de basiliek te bereiken na ontelbare bochten en hellende straatjes, geflankeerd door talrijke souvenirwinkeltjes langs beide kanten van de weg.

Na een (te overvloedige) maaltijd reden we naar Bertinoro, het balkon van Romagna. Na een wijnproeverij (met hapjes) vertrokken we richting hotel voor het avondmaal.

Rimini was onze bestemming op donderdag. We wandelden door de stad en bezochten het museum "Luigi Tonini" op een drafje. De enige regenvlaag van deze reis kregen we hier te verwerken. Op zoek naar de autocar, werden de regenschermen bovengehaald.

Na de middag trokken we, vanuit ons verblijfhotel, te voet naar het "Maritiem Museum" te Cesenatico, gelegen aan het pittoreske haventje daar. De Italiaanse afstanden komen in verre mate niet overeen met onze afstanden. 2 km. blijken al vlug 3,8 km. te zijn. Met een totaal van ongeveer 23.000 stappen (over de ganse dag) hadden we een verfrissing verdiend, meenden we. Een gezellig terras, met mooi uitzicht, werd al vlug overspoeld door dorstige mensen, die kort daarna de terugweg konden aanvatten.

Vrijdagmorgen bezochten we de plaatselijke markt in Cesenatico, maar hier was niet veel te zien dat men bij ons ook niet vindt. Ravenna was onze namiddagbestemming. Een plaatselijk gids, Franko, was een bekwaam iemand, maar zijn uitleg in kerken en musea (met prachtige mozaïeken) was voor de meeste deelnemers iets te uitgebreid, hoewel boeiend, toch langdradig. De oortjes, die we gans de reis ter beschikking hadden, boden de nodige vrijheid om zich even af te zonderen.

Een bezoek aan de abdij van Pomposa stond zaterdag geprogrammeerd. Achteraf kregen we de gelegenheid een bezoek te brengen aan een palingkwekerij- en verwerkingsbedrijf. Na de lunch in de omgeving bezochten we Comacchio, de stad met 3 bruggen, ook " Klein Venetië" genoemd. Het museum Antico werd onze laatste halte daar.

Zondag was de streek De Marken aan de beurt. In Urbino, geboorteplaats van schilder Rafaël, bezochten wij het hertogelijk paleis. Na een vermoeiende beklimming bereikten we het geboortehuis van Rafaël en ons restaurant. Hier nuttigden wij een veel te lang uitgerekt middagmaal. Een enkel toilet, voor vrouwen en mannen samen, is geen luxe. Ook op andere plaatsen vonden we deze minimumaanwezigheid, met alle gevolgen van dien. Wachten, wachten.....aanschuiven.

Rudy fietste, gelukkig voor hem, met zijn loopfiets gezwind door bijna alle activiteiten gedurende de ganse reis.

Op maandag verlieten we ons uitstekend verblijfshotel "Sporting" in Cesenatico.

Het was werkelijk een aanrader om hier te verblijven. Vriendelijke uitbaters en personeel, proper, vlak aan het strand, een zeer goede keuken (elke avond, soms 's middags keuzemenu). Per koppel of alleenstaande kregen we, als afscheid, een geurkaars en een fles wijn. In de loop van de week hadden zij ook nog eens het aperitief betaald. De bar 's middags en vooral 's avonds kon op veel belangstelling rekenen, en was zelfs schikkelijk van prijs. Daar de bar op dezelfde locatie was als de ontbijtruimte deed ik navraag of er soms een confrontatie had plaatsgevonden tussen late "plakkers" en "vroeg vogels". Neen dus, iedereen gedroeg zich voorbeeldig, of hadden jullie iets anders verwacht ?

Richting tussenhotel bezochten wij nog Modena. Hier kregen wij een uiteenzetting over en een proeverij van Balsamico-azijn in een plaatselijk fabriekje. Vele liters (diverse soorten) van dit product veranderden van eigenaar. Nochtans was de toename van het gewicht op de autocar niet enkel daar aan te wijten. Na een bezoek aan het geboortehuis van de tenor Luciano Pavarotti, zette Michel zijn GPS richting tussenhotel, om 's anderendaags België als bestemming te kiezen.

Meerdere nieuwe deelnemers kwamen de rangen vervoegen. Oude bekenden kwamen plots weer in beeld. Hopelijk hebben zij er ook van genoten.

Wie er de laatste dag niet van genoten heeft is Maggie. Wij wensen haar veel beterschap en hopelijk is alle leed nu geleden.

Zoals Hilde op de terugweg verwoordde kunnen we niet genoeg de verantwoordelijken van het Torentrottersteam bedanken voor hun inzet en overgave. Dank zij hen konden we volop en zonder zorgen genieten van de prachtige reis. Ook de brochure werd zoals gewoonlijk uitermate verzorgd door Els, het boekje was weer zoals vanouds prachtig en leerrijk.

Bedankt Els, Paul, Armand en Jos.

Een deelnemer omschreef de reis als volgt: deze week was een gastronomische week met tussendoor een hele hoop cultuur. Voor elk wat wils dus.

Mil.